

SPRENDIMAI

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2012 m. vasario 8 d.

dėl valstybės pagalbos SA.28809 (C 29/10) (ex NN 42/10 ir ex CP 194/09), kurią Švedija suteikė „Hammar Nordic Plugg AB“

(pranešta dokumentu Nr. C(2012) 546)

(Tekstas autentiškas tik švedų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2012/293/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal minėtas nuostatas ⁽¹⁾ ir atsižvelgdama į jų pastabas,

kadangi:

dimas pradėti procedūrą (toliau – sprendimas pradėti procedūrą) buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽³⁾. Komisija pakvietė suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas dėl pagalbos.

(6) 2010 m. lapkričio 23 d. raštu Švedija paprašė pratęsti jos pastabų dėl sprendimo pradėti procedūrą pateikimo terminą.

(7) 2010 m. gruodžio 15 ir 17 d. raštais Švedijos valdžios institucijos pateikė Komisijai savo pastabas. „Hammar Nordic Plugg AB“ savo pastabas Komisijai pateikė 2011 m. sausio 22 d. raštu.

1. PROCEDŪRA

(1) 2009 m. gegužės 26 d. raštu, užregistruotu 2009 m. birželio 16 d., Komisija gavo skundą dėl tariamo valstybės pagalbos suteikimo „Hammar Nordic Plugg AB“ Venešborgo savivaldybei pardavus valstybinę nuosavybę už mažesnę nei rinkos kainą.

(2) 2009 m. spalio 27 d. Komisija persiuntė nekonfidencialią šio skundo versiją nacionalinėms institucijoms. Švedija atsakė 2009 m. lapkričio 30 d. raštu, užregistruotu tą pačią dieną.

(3) 2010 m. kovo 9 d. Komisija paprašė pateikti daugiau informacijos; Švedija atsakė 2010 m. balandžio 20 d. raštu.

(4) 2010 m. gegužės 11 d. Komisija gavo „Chips AB“ pateiktą informaciją.

(5) 2010 m. spalio 27 d. raštu Komisija pranešė Švedijai, kad ji nusprendė pradėti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 108 straipsnio 2 dalyje ⁽²⁾ nustatytą procedūrą dėl minėtos pagalbos. Komisijos spren-

(8) 2011 m. vasario 1 d. Komisija nusiuntė „Hammar Nordic Plugg AB“ pastabas Švedijos valdžios institucijoms, kad jos galėtų pateikti savo pastabas.

(9) 2011 m. birželio 1 d. Komisija nusiuntė prašymą suteikti papildomos informacijos, į kurią Švedija atsakė 2011 m. birželio 29 d. raštu ir nusiuntė papildomų paaiškinimų 2011 m. rugsėjo 12 d. ir 2011 m. rugsėjo 30 d. el. laiškais.

(10) 2011 m. birželio 6 d. Komisija nusiuntė „Chips AB“ klausimyną, į kurio klausimus bendrovė tiesiogiai neat-sakė. Vis dėlto „Chips AB“ suteikė šiek tiek informacijos Švedijos valdžios institucijoms, kurios tą informaciją pateikė minėtose 2011 m. rugsėjo 12 d. pastabose.

(11) 2011 m. spalio 19 d. įvyko Komisijos tarnybų ir „Hammar Nordic Plugg AB“ atstovų susitikimas.

(12) 2011 m. lapkričio 3 d. el. laišku „Hammar Nordic Plugg AB“ pateikė Komisijai papildomos informacijos. Komisija perdavė šią informaciją Švedijos valdžios institucijoms, kurios 2011 m. lapkričio 4 d. pateikė savo pastabas. 2011 m. lapkričio 28 d. Švedija patvirtino, kad jos valdžios institucijos pastabų nepateikė.

⁽¹⁾ OL C 352, 2010 12 23, p. 22.

⁽²⁾ 2009 m. gruodžio 1 d. EB sutarties 87 ir 88 straipsniai tapo SESV 107 ir 108 straipsniais; naujųjų straipsnių nuostatos iš esmės atitinka senųjų straipsnių nuostatas. Šiame sprendime nuorodos į SESV 107 ir 108 straipsnius laikomos, jei reikia, nuorodomis į EB sutarties 87 ir 88 straipsnius.

⁽³⁾ Žr. 1 išnašą.

2. APIBŪDINIMAS

2.1. Pagalbos gavėjas ir susijusios šalys

- (13) Pagalbos gavėjas pagal tiriamą priemonę yra „Hammar Nordic Plugg AB“ (toliau – „Hammar“). Tai yra ribotos turtinės atsakomybės akcinė bendrovė, užsiimanti nekilnojamojo turto nuomos ir administravimo verslu. Bendrovės buveinė yra Trolhetane, Vestra Jotalando lene (Švedija). „Hammar“ 100 % valdo patronuojančioji bendrovė „Hammar Nordic Fastigheter AB“, kurios vienintelis savininkas yra privatus asmuo Andersas Hammaras⁽⁴⁾.
- (14) Venešborgo savivaldybė (toliau – savivaldybė) yra Švedijos Vestra Jotalando lene netoli Norvegijos sienos. Pagal Švedijos 2007–2013 m. regioninės pagalbos žemėlapi šį savivaldybė nėra remiamoje teritorijoje.
- (15) „Fastighets AB Vänersborg“ (toliau – FABV) yra savivaldybei visiškai priklausanti nekilnojamojo turto bendrovė.
- (16) „Topp Livsmedel“ (toliau – „Topp“) priklausė „Chips AB“⁽⁵⁾ – tarptautinės verslo grupės „Orkla ASA“ (toliau – „Orkla“) padaliniui.
- (17) Pagal nagrinėjamą priemonę remiamą nuosavybę (toliau – gamyklą) sudaro du žemės sklypai, gamykla, kilnojamas turtas ir intelektinės nuosavybės teisės (pavyzdžiui, prekių ženklai). Ji yra mažoje savivaldybės Brolandos gyvenvietėje. Iki 2007 m. gamykloje, kurioje dirbo apie 30 darbuotojų, „Topp“ gamino šaldytas daržoves.

2.2. Priemonės apžvalga

- (18) 2009 m. gegužės 26 d. raštu Komisijai pateiktas skundas dėl valstybės pagalbos, kuri tariamai buvo suteikta pardavus valstybinę nuosavybę (gamyklą) už mažesnę nei rinkos kainą.
- (19) Toliau išdėstyti žinomi faktai. 2007 m. pabaigoje „Chips AB“ pranešė apie „Topp“ gamybos sustabdymą ir pradėjo gamyklos pardavimo procesą.
- (20) 2008 m. vasario 13 d. savivaldybė per FABV nupirko gamyklą iš „Chips AB“ už 17 mln. SEK (1,7 mln. EUR)⁽⁶⁾.
- (21) 2008 m. vasario 13 d. FABV taip pat sudarė du susitarimus su „Hammar“. Pirmasis susitarimas buvo nuomos

sutartis, kuria FABV išnuomojo „Hammar“ visą gamyklą⁽⁷⁾. Antruoju susitarimu „Hammar“ buvo suteikta galimybė bet kuriuo metu nuo 2008 m. kovo 1 d. iki 2010 m. vasario 28 d. įsigyti gamyklą iš FABV už nustatytą kainą – 8 mln. SEK (0,8 mln. EUR). „Hammar“ pasinaudojo šia galimybe ir 2008 m. rugpjūčio 11 d. už nustatytą kainą nupirko gamyklą iš FABV.

- (22) 2008 m. kovo 1 d. susitarimu „Hammar“ pernuomojo didžiąją gamyklos dalį vietos verslininkams už nuomos kainą⁽⁸⁾, kuri buvo didesnė nei FABV ir „Hammar“ sutarta nuomos kaina. Be to, vietos verslininkai nuomos sutartį sutiko pasirašyti tik su sąlyga, kad jiems būtų suteikta galimybė ateityje įsigyti gamyklą, jeigu jos savininku taptų „Hammar“. Susitarimas, kuriame numatyta ši galimybė, buvo pasirašytas tą pačią dieną, juo vietos verslininkams suteikta teisė įsigyti gamyklą už 40 mln. SEK (4 mln. EUR).
- (23) 2008 m. rugsėjo 2 d. „Hammar“ su vietos verslininkais sudarė sutartį, pagal kurią gamyklą parduota šiems verslininkams už sutartą 40 mln. EUR kainą.

3. SPRENDIMAS PRADĖTI PROCEDŪRĄ

- (24) Komisija turėjo priežasčių manyti, kad FABV priklausiusios gamyklos pardavimas „Hammar“ buvo valstybės pagalba. Todėl 2010 m. spalio 27 d. Komisija pradėjo oficialią to sandorio tyrimo procedūrą⁽⁹⁾.
- (25) Švedija ir „Hammar“ dėl pradėtos oficialios tyrimo procedūros pateikė pastabų.
- (26) Švedijos nuomone, FABV priklausiusios gamyklos pardavimas „Hammar“ nėra valstybės pagalba. Jos teigimu, vienintelis tikslas, dėl kurio savivaldybė įsigijo gamyklą per FABV, buvo užtikrinti tolesnį jos veikimą ir išsaugoti darbo vietas. Kadangi savivaldybė nesiekė pati eksploatuoti gamyklos, ji pasirinko „Hammar“ pasiūlytą sprendimą išnuomoti gamyklą su galimybe nuomininkui ją įsigyti. Švedija taip pat pažymi, kad pagal susitarimą suteikti galimybę „Hammar“ įsigyti gamyklą savivaldybė turėjo iš savo biudžeto skirti FABV 9 mln. SEK (0,9 mln. EUR) kapitalo injekciją nuostoliui, patirtam „Hammar“ pasinaudojus suteikta galimybe, padengti.
- (27) „Hammar“ tvirtina, kad FABV įsigijo gamyklą iš „Chips AB“ už per didelę kainą ir tai galėjo būti valstybės pagalba „Orkla“. Be to, „Hammar“ teigia, kad ji įsigijo gamyklą iš FABV rinkos sąlygomis, gamyklos pardavimas nepaveikė valstybių narių tarpusavio prekybos ir neiškreipė konkurencijos.

⁽⁴⁾ Nekilnojamas turtas, kuriam skirta ši priemonė, yra vienintelis bendrovės turtas, o susijusi veikla – vienintelė jos verslo veikla. Siekiant aiškumo, reikia pažymėti, kad sprendime pradėti procedūrą atskira bendrovė („Hammar Nordic AB“), priklausanti tam pačiam akcininkui Andersui Hammarui, buvo klaidingai nurodyta kaip „Hammar Nordic Plugg AB“ patronuojančioji bendrovė.

⁽⁵⁾ „Chips AB“ yra bulvių traškučių gamintojas, turintis buveinę Marianhaminoje, Alandų salose (Suomija) ir vykdamas veiklą Šiaurės ir Baltijos šalyse. Įmonės bendra apyvarta – apie 2,6 mlrd. SEK per metus, joje dirba apie 800 darbuotojų. 2005 m. „Chips AB“ įsigijo Norvegijos grupę „Orkla ASA“.

⁽⁶⁾ Vidutinis 2008 m. valiutos kursas – 9,62 SEK/EUR. Šiame sprendime eurai išreikštos sumos yra apytikrės.

⁽⁷⁾ Nustatyta metinė nuomos įmoka nuo pirmųjų iki penktųjų metų atitinkamai buvo 500 000 SEK, 650 000 SEK, 800 000 SEK, 950 000 SEK ir 1 100 000 SEK.

⁽⁸⁾ Nustatyta metinė nuomos įmoka nuo pirmųjų iki šeštųjų metų atitinkamai buvo 3 500 000 SEK, 3 500 000 SEK, 7 000 000 SEK, 7 000 000 SEK, 10 500 000 SEK ir 10 500 000 SEK.

⁽⁹⁾ Žr. 1 išnašą.

- (28) Savo teiginiais pagrįsti „Hammar“ pateikė 2011 m. sausio 20 d. gamyklos vertės baigiamąjį vertinimą, parengtą „PricewaterhouseCoopers“ (toliau – „PricewaterhouseCoopers“ ataskaita). Toje ataskaitoje teigiama, kad vertinant tokio pobūdžio nuosavybės rinkos kainą yra tiek daug netikrumo, kad šią kainą galima laikyti buvus artima rinkos kainai kiekvieną kartą, kai gamykla buvo parduota (t. y. FABV nupirktą iš „Chips AB“, vėliau parduota „Hammar“ ir galiausiai „Hammar“ parduota vietos verslininkams). Visų pirma „PricewaterhouseCoopers“ ataskaitoje, vertinant FABV priklausiusios gamyklos pardavimą „Hammar“ ir vėlesnį jos pardavimą vietos verslininkams, atsižvelgiant į abiejų nuomos sutarčių (t. y. FABV ir „Hammar“ sutarties ir „Hammar“ ir vietos verslininkų sutarties) finansines sąlygas, sumokėtos kainos laikomos atitinkančiomis rinkos kainas.
- (29) 2011 m. spalio 19 d. susitikime su Komisijos tarnybomis ir 2011 m. lapkričio 3 d. Komisijai pateiktoje papildomoje informacijoje „Hammar“ teigė, kad tuo metu, kai savivaldybė susitarė su „Hammar“ suteikti pastarajai įmonei galimybę įsigyti gamyklą už 8 mln. SEK, jokių kitų pasiūlymų pirkti gamyklą nebuvo, todėl šią kainą reikėtų laikyti rinkos kaina neatsižvelgiant į jokių vertinimų, kurie neišvengiamai yra hipotetiniai.
- (30) 2011 m. lapkričio 3 d. „Hammar“ pateikė Komisijai „Copenhagen Economics A/S“⁽¹⁰⁾ (toliau – „Copenhagen Economics“) parengtą ataskaitą dėl FABV gamyklos įsigijimo iš „Chips AB“ ir vėlesnio gamyklos pardavimo „Hammar“ galimo poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai. Ataskaitoje padaryta išvada, kad pirmasis sandoris galėjo paveikti Sąjungos vidaus prekybą, nes pardavėjas „Chips AB“ yra tarptautinė ir tarptautiniu mastu konkuruojanti bendrovė – Norvegijos grupės „Orkla“ patronuojamoji bendrovė Suomijoje. Dėl FABV priklausiusios gamyklos pardavimo „Hammar“ ataskaitoje teigiama priešingai, kad tai neturėjo poveikio Sąjungos vidaus prekybai arba tas poveikis buvo nereikšmingas, nes „Hammar“ vykdo veiklą tik vietos lygmeniu ir neturi tarptautinių konkurentų atitinkamoje rinkoje arba rinkose.
- (31) Siekiant įvertinti, ar FABV priklausiusios gamyklos pardavimas „Hammar“ buvo valstybės pagalba, reikia vertinti remiantis SESV 107 straipsnio 1 dalimi, kurioje nustatyta: „valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.“
- (32) Komisija pažymi, kad pagalbos gavėjas pagal tiriamą priemonę, t. y. „Hammar“, yra įmonė, nes užsiima ekonomine veikla – rinkoje teikia nekilnojamojo turto ir susijusias paslaugas.
- (33) Savivaldybė sudarė sandorį per FABV. FABV visiškai priklauso savivaldybei, kuri galimus FABV nuostolius dengia iš savo įprasto biudžeto. FABV valdyba sudaryta iš savivaldybės institucijos narių. Todėl FABV sprendimai yra priimami valstybės ir, kai jie turi finansinį poveikį, – naudojant valstybinius išteklius. Be to, savivaldybė aiškiai dalyvavo sudarant šį sandorį, nes pagal susitarimą leisti „Hammar“ įsigyti gamyklą savivaldybė turėjo skirti FABV 9 mln. SEK kapitalo injekciją nuostoliui, patirtam „Hammar“ pasinaudojus suteikta galimybe, padengti. Atsižvelgdama į tai, Komisija daro išvadą, kad parduodant gamyklą „Hammar“ buvo naudojami valstybiniai ištekliai.
- (34) Kadangi sandoris buvo naudingas konkrečiai įmonei („Hammar“), priemonę reikia laikyti atrankine.
- (35) Priemonė iškraipo konkurenciją arba gali iškraipyti konkurenciją ir paveikti prekybą Sąjungoje ir Europos ekonominėje erdvėje (toliau – prekyba EEE), kaip apibrėžta su valstybės pagalba susijusioje Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktikoje. Tai, kad pardavus gamyklą „Hammar“ suteiktas atrankinis pranašumas nedarė poveikio prekybai arba tas poveikis buvo nereikšmingas, siekiama pagrįsti „Copenhagen Economics“ parengtos ataskaitos (žr. 30 konstatuojamąją dalį) teiginiu, kad nekilnojamojo turto rinka, kurioje veikia „Hammar“, yra tik vietos rinka. Tačiau galimą poveikį prekybai lemia ne tai, ar konkretus pagalbos gavėjas veikia tarptautinėje, ar tik šalies rinkoje, o tai, ar jo parduodamos prekės arba paslaugos yra arba gali būti įtrauktos į Sąjungos vidaus prekybą⁽¹¹⁾. Nagrinėjamas atvejis atitinka šį kriterijų, nes nekilnojamasis turtas ir susijusios paslaugos yra Sąjungos vidaus prekybos ir investicijų objektas; šiuo konkrečiu atveju tai patvirtina faktas, kad ankstesnis gamyklos savininkas („Chips AB“) yra Suomijoje įsikūrusi tarptautinio verslo grupės „Orkla“ patronuojamoji įmonė. Tai įrodo, kad yra su atitinkamu turtu (t. y. gamykla) – kuris, be to, yra ne tuščias žemės sklypas, o veikianti šaldytų maisto produktų gamykla – susijusių tarpvalstybinių interesų.

4. PRIEMONĖS VERTINIMAS

4.1. Valstybės pagalbos buvimas

- (31) Siekiant įvertinti, ar FABV priklausiusios gamyklos pardavimas „Hammar“ buvo valstybės pagalba, reikia vertinti remiantis SESV 107 straipsnio 1 dalimi, kurioje nustatyta: „valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių

⁽¹⁰⁾ „Copenhagen Economics A/S“ yra konsultavimo paslaugų įmonė. Ji teikia konsultavimo paslaugas konkurencijos, reguliavimo, tarptautinės prekybos, poveikio vertinimo ir regioninės ekonomikos srityse. Žr. www.copenhageneconomics.com.

⁽¹¹⁾ Žr. 2000 m. rugsejo 29 d. Sprendimą *Confederación Española de Transporte de Mercancías (CETM) prieš Komisiją*, T-55/99, Rink. p. II-3207, p. 86.

- (36) Todėl, Komisijos nuomone, net jei „Hammar“ veikia tik vietos rinkoje, negalima atmesti tikimybės, kad šios bendrovės veiklos rinka daro poveikį Sąjungos vidaus ir EEE prekybai ir konkurencijai. Todėl „Hammar“ pateiktų argumentų Komisijai nepakanka, kad būtų galima paneigti preliminarinius faktus, sprendime pradėti procedūrą nustatytus remiantis šiuo kriterijumi.

Suteiktas pranašumas

- (37) Todėl vienintelis taikytinas kriterijus, pagal kurį nustatoma valstybės pagalba, yra tai, ar FABV pardavus gamyklą „Hammar“ buvo suteiktas pranašumas. Komisijos nuomone, kadangi, remiantis turima informacija, FABV padavė gamyklą „Hammar“ už mažesnę nei rinkos kainą (privatus rinkos investuotojas to tikriausiai nedarytų), „Hammar“ buvo suteiktas pranašumas.
- (38) Tiriamu atveju tam tikras valstybei priklausantis turtas buvo parduotas privačiai įmonei. Dalis šio turto yra nekilnojamas turtas (žemė ir pastatai); Komisija, vertindama valstybės pagalbos buvimą tokiais kaip šis atvejis, remiasi Komisijos komunikatu dėl valstybės pagalbos elementų valdžios institucijoms parduodant žemę ir pastatus⁽¹²⁾ (toliau – komunikatas). Kai parduodamas kitų rūšių turtas, Komisija taiko privataus subjekto, veikiančio rinkos ekonomikos sąlygomis, kriterijų, t. y. vertina, ar viešojo sektoriaus pardavėjas elgėsi taip, kaip elgtųsi privatus investuotojas rinkos ekonomikos sąlygomis. Tačiau kadangi minėtas komunikatas yra pagrįstas tuo pačiu privataus investuotojo kriterijumi, Komisija, siekdama palengvinti dėstymą, remsis šiuo komunikatu vertindama visą sandorį⁽¹³⁾.
- (39) Visų pirma, pagal komunikato II.1 punktą, valstybės pagalbos pirkėjui galimybė nesvarstoma, jeigu turtas parduodamas pagal „tinkamai paviestą atvirą ir besąlyginę konkurso, kuris gali būti prilygintas aukcionui, procedūrą kada priimama geriausia arba vienintelė siūloma kaina.“ Iš Komisijos gautos informacijos galima spręsti, kad FABV, parduodama gamyklą, konkurso nesurengė. Todėl negalima iškart paneigti valstybės pagalbos buvimo remiantis minėta nuostata.
- (40) „Hammar“ teigia, kad 8 mln. SEK kaina yra gamyklos rinkos kaina, nes tuo metu, kai buvo tariamasi dėl galimybės „Hammar“ įsigyti gamyklą, jokių kitų pasiūlymų nebuvo. Tačiau Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad savi-

valdybės surengtas gamyklos pardavimo procesas nebuvo skaidrus ir atviras kitiems dalyviams. Todėl Komisija, žinodama gamyklos pardavimo kainą, negali daryti jokios išvados dėl jos tikrosios rinkos kainos⁽¹⁴⁾. Be to, Komisija pažymi, kad FABV įsigijo gamyklą už 17 mln. SEK 2008 m. vasario 13 d. ir tą pačią dieną susitarė suteikti „Hammar“ galimybę įsigyti gamyklą už kur kas mažesnę kainą – 8 mln. SEK.

- (41) Be to, komunikato II.2 punkto a papunktyje nustatyta, kad jeigu turtas parduodamas be besąlyginio konkurso procedūros, „tokiu atveju, prieš pradėdant derėtis dėl pardavimo, turėtų būti atliekamas vieno ar daugiau nepriklausomų turto vertintojų nepriklausomas vertinimas, kurio metu nustatoma rinkos kaina, panaudojant bendrai priimtus rinkos rodiklius bei vertinimo standartus.“ Komisija pažymi, kad FABV, prieš pradėdama derėtis dėl gamyklos pardavimo, neprašė atlikti jokio nepriklausomo vertinimo.
- (42) Tačiau net ir be atviros ir besąlyginės konkurso procedūros ir nepaisant to, kad prieš pradėdant derėtis dėl gamyklos pardavimo nebuvo atliktas nepriklausomas vertinimas, FABV parduotos „Hammar“ gamyklos rinkos kainą galima sužinoti remiantis kita turima informacija.
- (43) Iš tiesų, 2007 m. pabaigoje, kai buvo ketinama parduoti gamyklą, „Chips AB“ pavedė „Colliers International“⁽¹⁵⁾ parengti gamyklos pardavimo memorandumą. „Colliers International“ nustatyta vien nekilnojamojo turto (t. y. be kilnojamojo turto ir intelektinės nuosavybės teisių) pardavimo kaina buvo 27 mln. SEK (2,7 mln. EUR). Kaip pažymima sprendime pradėti procedūrą, Komisijos manymu, tai yra pagrįstai įvertinta rinkos kaina, kadangi: i) vertinimas buvo atliktas prieš pradėdant derėtis dėl turto pardavimo, ii) „Chips AB“ užsakė atlikti vertinimą ketindama parduoti gamyklą, taigi tomis aplinkybėmis ji negalėjo turėti jokių kitų pagrįstų tikslų, išskyrus tikslą rinkos kainos nustatymą, iii) vertinimą atliko nuo pardavėjo ir pirkėjo nepriklausoma trečioji šalis ir iv) „Colliers International“ yra labai patyrusi nekilnojamojo turto sektoriaus vertintoja. Tačiau „Hammar“ prieštarauja preliminariai Komisijos nuomonei, kad šis vertinimas buvo nepriklausomas, remdamasi tuo, kad jį užsakė atlikti pardavėjas. Be to, „Hammar“ manymu, „Colliers International“ rėmėsi nepagrįstomis prielaidomis dėl

⁽¹²⁾ OL C 209, 1997 7 10, p. 3.

⁽¹³⁾ Nagrinėjant atvejus, kai valdžios institucijos parduoda žemę arba pastatus įmonei arba ekonomine veikla užsiimančiam asmeniui, reikia pažymėti, jog Teisingumo Teismas yra priėmęs sprendimą, kad toks pardavimas gali turėti valstybės pagalbos požymių, ypač kai parduodama ne pagal rinkos vertę, t. y. ne už kainą, kurią būtų sumokėjęs privatus investuotojas, veikiantis įprastomis rinkos sąlygomis (2010 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Komisija prieš Scott*, C-290/07 P, dar nepaskelbto Rinkinyje, p. 68 ir 2010 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Seydaland*, C-239/09, dar nepaskelbto Rinkinyje, p. 34).

⁽¹⁴⁾ Komunikate rinkos kaina apibrėžta kaip galima žemės ir pastatų pardavimo kaina pagal atskirą sutartį, sudarytą tarp norinčio parduoti pardavėjo ir pirkėjo vertės nustatymo dieną, darant prielaidą, kad turtas yra viešai pateikiamas į rinką, rinkos sąlygos leidžia jį parduoti numatyta tvarka bei atsižvelgiant į turto pobūdį, yra numatytas normalus laikotarpis deryboms dėl jo pardavimo (II.2 punktas).

⁽¹⁵⁾ „Colliers International“ yra pasaulinė organizacija, teikianti su komercinės paskirties nekilnojamoju turtu susijusias paslaugas. Ji teikia įvairias paslaugas komercinės paskirties nekilnojamojo turto naudotojams, savininkams, investuotojams ir statybos organizatoriams visame pasaulyje. Organizacijos paslaugomis naudojasi viešbučių, pramonės, mišrios paskirties, biurų, mažmeninės prekybos ir gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto sektorių subjektai. Žr. jos svetainę internete (www.colliers.com).

gamyklos padėties (*inter alia*, nustatė tik 10 % laisvų nuomos vienetų) tuo metu, kai buvo sudarytas pardavimo sandoris.

- (44) Kitas galimas gamyklos rinkos kainos rodiklis pateiktas „Swedbank Kommersiella Fastigheter“⁽¹⁶⁾ (toliau – „Swedbank“) 2008 m. birželio mėn. atliktame vertinime. Šį vertinimą užsakė atlikti vietos verslininkai – gamyklos pirkėjai, siekdami gauti paskolą gamyklai įsigyti. „Swedbank“ nustatyta gamyklos rinkos kaina – 30 mln. SEK (3 mln. EUR), nepaisant to, kad buvo vertinama tik dalis gamybinių patalpų, o ne visa gamykla⁽¹⁷⁾. „Swedbank“ rėmėsi prielaida, kad laisvų nuomos vienetų dalis sudarė 35 %, o visos kitos jos vertinimo prielaidos buvo panašios į tas, kuriomis rėmėsi „Colliers International“.
- (45) „PricewaterhouseCoopers“ ataskaitoje pateikti keli gamyklos rinkos kainos vertinimai pagal tai, koku metu ji buvo parduota. Pavyzdžiui, ataskaitoje daroma išvada, kad gamyklos vertė tuo metu, kai „Chips AB“ ją pardavė FABV, buvo apie 9 mln. SEK, o kai FABV tą pačią dieną (2008 m. vasario 13 d.) išnuomojo gamyklą „Hammar“ – apie 5,5 mln. SEK (0,55 mln. EUR). „PricewaterhouseCoopers“ ataskaitoje pateikta trečia įvertinta gamyklos rinkos kaina tuo metu, kai „Hammar“ ją išnuomojo vietos verslininkams (2008 m. kovo 1 d.) – apie 21 mln. SEK (2,1 mln. EUR).
- (46) Komisija visų pirma pažymi, kad „PricewaterhouseCoopers“ ataskaitoje nustatytos skirtingos gamyklos rinkos kainos per tą patį trumpą laikotarpį. Kadangi nekilnojamojo turto rinkos kaina trumpu laikotarpiu paprastai kinta nedaug (išskyrus išimtinus atvejus), Komisija labai abejoja kai kurių „PricewaterhouseCoopers“ ataskaitoje pateiktų vertinimų patikimumu, ypač turint omenyje tai, kad visi sandoriai buvo sudaryti per labai trumpą laiką.
- (47) Komisija daro išvadą, kad du pirmieji „PricewaterhouseCoopers“ ataskaitoje pateikti gamyklos kainos vertinimai (atitinkamai 9 mln. SEK ir 5,5 mln. SEK), palyginti su „Colliers International“ ir „Swedbank“ to paties laikotarpio vertinimais, yra nepagrįsti. Viena vertus, dėl įvertintos 5,5 mln. SEK kainos Komisija pažymi, kad „PricewaterhouseCoopers“ vertinimas buvo pagrįstas pinigų

srautais, susidariusiais „Hammar“ mokant gamyklos nuomos įmokas FABV; šios nuomos įmokos, kaip pripažįsta pati „PricewaterhouseCoopers“, yra labai mažos, palyginti su įprastu panašios pramonės gamyklos pelnu. Tai ypač akivaizdu lyginant su maždaug septynis kartus didesnėmis nuomos įmokomis, kurias „Hammar“, praėjus keletui dienų, nustatė vietos verslininkams (žr. 7 ir 8 išnašas). Remdamasi tuo, Komisija daro išvadą, kad nuomos įmokos, kurias turėjo mokėti „Hammar“, buvo mažesnės nei rinkos kaina. Todėl Komisija mano, kad 5,5 mln. SEK kaina, įvertinta remiantis numanomomis mažesnėmis negu rinkoje nuomos įmokomis, nėra tikroji gamyklos rinkos kaina. Kita vertus, 9 mln. SEK kaina buvo įvertinta remiantis numanoma laisvų nuomos vienetų dalimi, kuri, įsigijus gamyklą, pirmus dvejus metus siekė 100 %, trečiaisiais metais sumažėjo iki 75 %, ketvirtaisiais – iki 50 %, o likusiu vertintu laikotarpiu buvo 60 %. Tačiau nustatant laisvų nuomos vienetų dalį nebuvo atsižvelgta į faktą, jog parduodant gamyklą buvo žinoma, kad vietos verslininkai ketino ją išsinuomot. Todėl iš tiesų reikėjo vertinti išnuomotos gamyklos kainą.

- (48) Pagal trečiąją „PricewaterhouseCoopers“ ataskaitoje pateiktą vertinimą gamyklos rinkos kaina tuo metu, kai „Hammar“ ją pardavė vietos verslininkams, buvo apie 21 mln. SEK nepaisant to, kad vertinta ne visa gamykla, o tik dalis jos gamybinių patalpų (žr. 17 išnašą). Pastarojo vertinimo metodika buvo iš esmės ta pati kaip „Colliers International“ ir „Swedbank“ vertinimų, o svarbiausia prielaida, kuria remtasi, – „Hammar“ ir vietos verslininkų nuomos sutarties sąlygos, t. y. tikrosios nuomos pardavus gamyklą sąlygos. Taip pat reikia pažymėti, kad nuomos sąlygos tikriausiai atitiko rinkoje esamas sąlygas, visų pirma todėl, kad dėl jų susitarė du privatūs rinkos subjektai, kurių paskatos tai daryti, be abejonės, buvo ekonomiškai pagrįstos. Todėl Komisija laiko patikima trečiąją „PricewaterhouseCoopers“ ataskaitoje įvertintą gamyklos rinkos kainą.
- (49) Todėl nepriklausomai nuo pasirinkto gamyklos rinkos kainos vertinimo („Colliers International“, „Swedbank“ ar trečiojo vertinimo „PricewaterhouseCoopers“ ataskaitoje), akivaizdu, kad 8 mln. SEK kaina, už kurią FABV pardavė gamyklą „Hammar“, buvo kur kas mažesnė už jos rinkos kainą, taigi „Hammar“ buvo suteiktas pranašumas.

- (50) Kadangi tenkinami visi būtini SESV 107 straipsnio 1 dalyje nustatyti kriterijai, Komisija daro išvadą, kad vertinama priemonė yra valstybės pagalba. Be to, kadangi ši valstybės pagalba buvo suteikta pagalbos gavėjui be išankstinio Komisijos sutikimo, ji yra neteisėta.

Kiekybinis suteikto pranašumo vertinimas

- (51) Pagalbos gavėjui suteiktą pranašumą atitinka „Hammar“ už gamyklą sumokėtos kainos, t. y. 8 mln. SEK, ir jos rinkos kainos skirtumas.

⁽¹⁶⁾ „Swedbank Kommersiella Fastigheter“ yra didelės bankų grupės „Swedbank“ patronuojamoji įmonė, Švedijos komercinės paskirties nekilnojamojo turto verslo tarpininkė (<http://www.swedbankkf.se>).

⁽¹⁷⁾ Vertintas 17 590 m² plotas (visas gamyklos plotas – 22 504 m²).

- (52) Komisija, nustatydamą gamyklos rinkos kainą, atsižvelgs į įvairias galimybes ir žinomus vertinimus: i) 17 mln. SEK kainą, FABV iš tiesų sumokėtą „Chips AB“ 2008 m. vasario 18 d.; ii) 40 mln. SEK kainą, vietos verslininkų iš tiesų sumokėtą „Hammar“; iii) „Colliers International“ įvertintą 27 mln. SEK kainą, buvusią prieš parduodant gamyklą; iv) „Swedbank“ 2008 m. birželio mėn. įvertintą 30 mln. SEK kainą ir v) „PricewaterhouseCoopers“ ataskaitoje įvertintą 21 mln. SEK kainą.
- (53) Komisijos manymu, 17 mln. SEK kainos, kurią sumokėjo FABV, pirkdama gamyklą iš „Chips AB“, negalima pagrįstai laikyti rinkos kaina. Sprendime pradėti procedūrą Komisija paaiškino, kad „Chips AB“ sutiko parduoti gamyklą už kainą, mažesnę negu įvertinta rinkos kaina, nes nenorėjo, kad nukentėtų jos reputacija tuo atveju, jei tektų uždaryti gamyklą ir atleisti jos darbuotojus. Bendrovė taip pat norėjo pasinaudoti galimybe greitai parduoti gamyklą, kad galėtų užbaigti su „Topp“ susijusią savo veiklą. Tokių apribojimų (kuriuos patyrė „Chips AB“) nevaržomas privatus rinkos subjektas būtų nustatęs didesnę kainą. Todėl Komisija nemato poreikio atsižvelgti į šio sprendimo 27 konstatuojamojoje dalyje trumpai išdėstytą „Hammar“ argumentą, kuris, be to, yra susijęs su per šią oficialią tyrimo procedūrą nesvarstomą aspektu.
- (54) Komisija, remdamasi per oficialią tyrimo procedūrą gauta informacija, taip pat nustatė, kad 40 mln. SEK suma, dėl kurios susitarta su vietos verslininkais, neatrodo patikimas kriterijus gamyklos rinkos kainai nustatyti, nes verslininkai šią sutartą sumą sumokėjo iš dalies banko paskolos ir iš dalies pačios „Hammar“ suteiktos paskolos lėšomis. Tai, kad pardavėjas (kuris taip pat yra sandorio kreditorius) suteikė didelę lėšų dalį ir prisiėmė susijusią kredito riziką, tiesiogiai neįrodo, kad nominali 40 mln. SEK kaina yra tikroji gamyklos finansinė vertė. Todėl iš nominalios šio sandorio kainos negalima pagrįstai spręsti apie kainą, kuri būtų buvusi sumokėta už gamyklą rinkos sąlygomis; tai tik dar labiau įrodo, kad 8 mln. SEK kaina neatitinka gamyklos rinkos kainos. Iš tiesų abu susitarimai dėl galimybės įsigyti gamyklą buvo sudaryti per mažiau kaip 3 savaites, ir toks didelis kainų skirtumas per trumpą laiką patvirtina, kad sumokėta suma nebuvo rinkos kaina.
- (55) Komisija iš esmės nemato pagrindo abejoti, kad „Colliers International“ ir „Swedbank“ vertinimai yra nepriklausomi ir atlikti pagal visuotinai priimtus standartus. Tačiau Komisija pripažįsta, kad tų vertinimų tiesiogiai palyginti neįmanoma, nes skiriasi kai kurios jų esminės prielaidos. Iš turimos informacijos Komisija negali visiškai pagrįstai spręsti, ar tie vertinimai išties patikimai rodo tikrąją gamyklos rinkos kainą, nes jie yra pagrįsti prielaidomis ir palyginimais su kitais rinkos sandoriais, o ne dėl tos pačios gamyklos sudarytais sandoriais.
- (56) Atsižvelgdama į visa tai, Komisija mano, kad reikėtų remtis per trečiąjį vertinimą „PricewaterhouseCoopers“ ataskaitoje nustatyta rinkos kaina. Kaip pažymima 48 konstatuojamojoje dalyje, Komisija pripažįsta, kad nors tas vertinimas buvo atliktas jau po sandorių sudarymo, jį atliekant remtasi pinigų srautais pagal tikrą nuomos sutartį („Hammar“ sudarytą su vietos verslininkais), taigi tikrais rinkos stebėjimais. Todėl, palyginti su „Colliers International“ ir „Swedbank“ vertinimais, per pastarąjį vertinimą apskaičiuota 21 mln. SEK suma atrodo patikima (nors ir konservatyvi) gamyklos rinkos kaina. Be to, Komisija pažymi, kad „Hammar“ 2008 m. vasario 13 d. sudarė susitarimą dėl galimybės įsigyti gamyklą už 8 mln. SEK ir pasinaudojo ta galimybe 2008 m. rugpjūčio 11 d. 2008 m. kovo 1 d. „Hammar“ su vietos verslininkais sudarė susitarimą dėl galimybės parduoti jiems gamyklą už 40 mln. SEK; vietos verslininkai pasinaudojo šia galimybe ir gamyklos pardavimo sutartis buvo sudaryta 2008 m. rugsėjo 2 d. „PricewaterhouseCoopers“ ataskaitoje apskaičiuota gamyklos vertė (21 mln. SEK), buvusi 2008 m. kovo 1 d. Kadangi visi šie sandoriai buvo sudaryti panašiu metu, nėra pagrindo manyti, kad gamyklos rinkos kaina tuo metu, kai „Hammar“ ją įsigijo arba sudarė susitarimą dėl galimybės ją įsigyti, galėjo labai skirtis nuo 21 mln. SEK sumos.
- (57) Remiantis tuo, kas išdėstyta, „Hammar“ buvo suteiktas pranašumas, lygus 13 mln. SEK (1,3 mln. EUR) sumai. Šis pranašumas apskaičiuotas kaip gamyklos rinkos kainos (21 mln. SEK) ir tikrosios „Hammar“ už ją sumokėtos kainos (8 mln. SEK) skirtumas.

4.2. Pagalbos suderinamumas su vidaus rinka

- (58) Nei Švedija, nei „Hammar“ nepateikė argumentų dėl pagalbos suderinamumo su vidaus rinka. Vieninteliai Švedijos valdžios institucijų nurodyti priemonės tikslai buvo politinis savivaldybės siekis užtikrinti gamyklos veiklos tęstinumą ir kartu išsaugoti darbo vietas Venešborgo vietovėje.
- (59) Kadangi ši savivaldybė nėra remiamoje teritorijoje (žr. 14 konstatuojamąją dalį), joje negali būti teikiama regioninė pagalba. Švedijos nurodytus priemonės tikslus galima vertinti remiantis Komisijos komunikatu „Bendrijos gairės dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti“⁽¹⁸⁾. Tačiau neatrodo, kad šiuo atveju būtų tenkinamos tose gairėse nustatytos sąlygos.

⁽¹⁸⁾ OL C 244, 2004 10 1, p. 2.

Visų pirma, nepanašu, kad „Hammar“ tuo metu, kai įsigijo gamyklą, būtų buvusi sunkumų patirianti įmonė.

- (60) Bet kokių atvejų, iki šiol trūksta patikimų įrodymų, kad priemonė buvo būtina ir proporcinga bet kokiems siekiamiems bendrų interesų tikslams. Todėl Komisija nenustatė jokio pagrindo, kuriuo remiantis pagalbą būtų galima laikyti suderinama su vidaus rinka pagal SESV 107 straipsnio 3 dalį.
- (61) Neatrodė, kad priemonės suderinamumą su vidaus rinka būtų galima pagrįsti kokiais nors kitais argumentais. Todėl Komisija daro išvadą, kad savivaldybei priklausiusios gamyklos pardavimas „Hammar“ yra neteisėta ir su vidaus rinka pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį nesuderinama valstybės pagalba.

4.3. Nuomos sutartis ir už galimybę įsigyti gamyklą nustatyta kaina

- (62) Sprendime pradėti procedūrą Komisija taip pat suabejojo, ar FABV su „Hammar“ 2008 m. vasario 13 d. sudaryta nuomos sutartis ir už „Hammar“ suteiktą galimybę įsigyti gamyklą nustatyta kaina atitiko rinkos sąlygas (žr. sprendimo pradėti procedūrą 38 dalį).
- (63) Komisija mano, kad nuomos sutartimi buvo suteikta valstybės pagalba, nes ji atitinka būtinus SESV 107 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus dėl tų pačių 4.1 skirsnyje nurodytų priežasčių: i) „Hammar“, pagalbos gavėja pagal šią priemonę, yra įmonė; ii) FABV sprendimai yra priimami valstybės ir, kai jie turi finansinį poveikį, – naudojant valstybinius išteklius; iii) priemonė yra atrankinė, nes ji buvo naudinga konkrečiai įmonei; iv) kaip paaiškinta 47 konstatuojamojoje dalyje ir pripažinta pačios „Hammar“ pateiktoje „PricewaterhouseCoopers“ ataskaitoje, Komisija mano, kad nuomos įmokos, kurias „Hammar“ turėjo mokėti FABV, buvo mažesnės už rinkos kainą, todėl „Hammar“ buvo suteiktas *pranašumas*; ir v) net jei „Hammar“ veikia tik vietos rinkoje, negalima atmesti tikimybės, kad jos veiklos rinka daro poveikį Sąjungos vidaus irEEE prekybos ir konkurencijai.
- (64) Siekiant nustatyti „Hammar“ suteiktą pranašumą, FABV ir „Hammar“ 2008 m. vasario 13 d. sutartą nuomos mokestį (0,5 mln. SEK už pirmuosius metus) reikia palyginti su „Hammar“ vietos verslininkams 2008 m. kovo 1 d. nustatytu nuomos mokesčiu (3,5 mln. SEK už pirmuosius metus). Komisijos manymu, pagal pastarosios sutarties sąlygas gamyklos nuomos kaina atitinka rinkos kainą, darant prielaidą, kad abi privačios šalys dėl kainos

susitarė turėdamos tik ekonomiškai pagrįstų paskatų. Čia taip pat svarbu pažymėti, kad „PricewaterhouseCoopers“ ataskaitoje gamyklos vertė apskaičiuota remiantis pastarąja suma. Kadangi „Hammar“ mokėjo nuomos įmokas savivaldybei tik nuo 2008 m. kovo 1 d. iki 2008 m. rugpjūčio 11 d. (pastarąją dieną ji pasinaudojo galimybe įsigyti gamyklą), t. y. maždaug šešis mėnesius, skaičiuojant *pro rata* remiantis 3 mln. SEK pranašumu (skirtumas tarp FABV su „Hammar“ sutartų nuomos įmokų ir „Hammar“ su vietos verslininkais sutartų nuomos įmokų) gaunama 1,5 mln. SEK (0,15 mln. EUR) suma.

- (65) Kadangi priemonės suderinamumo su vidaus rinka negalima ir nebuvo stengiamasi niekaip pagrįsti (žr. 4.2 skirsinį), Komisija daro išvadą, kad FABV ir „Hammar“ 2008 m. vasario 13 d. sudaryta nuomos sutartis yra neteisėta ir su vidaus rinka pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį nesuderinama valstybės pagalba.
- (66) Dėl kainos už „Hammar“ suteiktą galimybę įsigyti gamyklą Komisija pažymi, jog nepanašu, kad būtų buvę privaloma pasinaudoti šia galimybe, nes Švedijos teisėje įsipareigojimai kada nors ateityje pirkti arba parduoti nekilnojamąjį turtą iš esmės nėra privalomi vykdyti⁽¹⁹⁾. Todėl pranašumas, kurį „Hammar“ būtų galėjusi įgyti turėdama tokią galimybę, yra labai neapibrėžtas (o galbūt jo visai nėra), ir bet kokių atvejų jo galėjo nelikti sumokėjus nuomos įmokas arba gamyklos pardavimo kainą. Todėl negalima patikimai nustatyti, kad galimybę įsigyti gamyklą „Hammar“ suteikė papildomo pranašumo kartu su pranašumu, kurį ji įgijo sudariusi nuomos sutartį ir vėliau pardavusi gamyklą.

5. PAGALBOS IŠIEŠKOJIMAS

- (67) 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999⁽²⁰⁾, nustatančio išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles, 14 straipsnio 1 dalyje nustatyta: „Jeigu esant neteisėtai pagalbai priimami neigiami sprendimai, Komisija nusprendžia, kad suinteresuotoji valstybė narė turi imtis visų priemonių, kurios būtinos, kad pagalba būtų išieškota iš gavėjo.“
- (68) Kadangi pagal tiriamą priemonę suteikta pagalba yra neteisėta ir nesuderinama su vidaus rinka, jos suma turi būti išieškota, kad būtų atkurta padėtis, buvusi rinkoje iki pagalbos suteikimo. Pagalba turėtų būti išieškota nuo to laiko, kai pagalbos gavėjui buvo suteiktas pranašumas, t. y. kai pagalba perduota pagalbos gavėjui; pagalbos gavėjas taip pat turi mokėti palūkanas iki to momento, kai bus sugrąžinta visa pagalba.
- (69) Apskaičiuota nederanti priemonės pagalbos dalis turėtų būti 14,5 mln. SEK, lygi gamyklos rinkos kainos (21 mln. SEK) ir „Hammar“ sumokėtos kainos (8 mln. SEK)

⁽¹⁹⁾ Pagal Švedijos žemės kodeksą (*Jordabalken*) privalomo žemės perleidimo sandoris turi būti sudarytas, *inter alia*, raštu ir su oficialia nuosavybės perleidimo deklaracija. Nagrinėjamu atveju sutartyje dėl „galimybės įsigyti gamyklą“ buvo nustatyta tik „teisė ją įsigyti.“

⁽²⁰⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

skirtumui, t. y. 13 mln. SEK pridėjus grąžintiną sumą pagal nuomos sutartį (1,5 mln. SEK).

- (70) Prie šios grąžintinos sumos turėtų būti pridėtos su jos grąžinimu susijusios palūkanos. Su vidaus rinka nesuderinamos pagalbos dalies (13 mln. SEK) susigrąžinimo palūkanos turėtų būti skaičiuojamos nuo tos dienos, kurią „Hammar“ pasinaudojo jai suteikta galimybe ir įsigijo gamyklą iš FABV, t. y. 2008 m. rugpjūčio 11 d. Su vidaus rinka nesuderinamos pagalbos dalies (1,5 mln. EUR) grąžinimo palūkanos turėtų būti skaičiuojamos nuo nuomos įmokų mokėjimo pradžios dienos (2008 m. kovo 1 d.),

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

14,5 mln. SEK valstybės pagalbos suma, kurią Švedija, pažeisdama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio 3 dalį, neteisėtai suteikė „Hammar Nordic Plugg AB“ parduodama ir išnuomodama Venešburgo savivaldybės Brolandos gyvenvietėje esančią valstybinę nuosavybę už mažesnę negu rinkos kainą, yra nesuderinama su vidaus rinka.

2 straipsnis

1. Švedija turi išieškoti 1 straipsnyje nurodytą pagalbą iš „Hammar Nordic Plugg AB“.
2. Nuo išieškotinų sumų išmokėjimo „Hammar Nordic Plugg AB“ dienos iki faktinio jų susigrąžinimo dienos skaičiuojamos išieškotinos sumos palūkanos.
3. Apskaičiuojamos pagrindinės sumos ir susikaupusių palūkanų palūkanos, vadovaujantis Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004 ⁽²¹⁾ V skyriumi.

3 straipsnis

1. 1 straipsnyje nurodyta pagalbos suma susigrąžinama iš karto ir veiksmingai.

2. Švedija užtikrina, kad šis sprendimas būtų įgyvendintas per keturis mėnesius nuo pranešimo apie jį dienos.

4 straipsnis

1. Per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą Švedija Komisijai pateikia šią informaciją:
 - a) visą sumą (pagrindinę ir susigrąžinimo palūkanas), kurią reikia susigrąžinti iš pagalbos gavėjo;
 - b) išsamų priemonių, kurių ėmėsi ar ketina imtis šiam sprendimui įvykdyti, aprašymą;
 - c) dokumentus, patvirtinančius, kad pagalbos gavėjas yra įpareigotas sugrąžinti pagalbą.
2. Švedija informuoja Komisiją apie padarytą pažangą taikant nacionalines priemones, kurių imtasi siekiant įvykdyti šį sprendimą; tai daroma tol, kol bus grąžinta visa 1 straipsnyje nurodyta pagalba. Komisijai pateikus prašymą, Švedija nedelsdama pateikia informaciją apie priemones, kurių jau ėmėsi arba ketina imtis šiam sprendimui įvykdyti. Ji taip pat pateikia išsamią informaciją apie pagalbos sumas ir palūkanas, kurios jau susigrąžintos iš pagalbos gavėjo.

5 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Švedijos Karalystei.

Priimta Briuselyje 2012 m. vasario 8 d.

Komisijos vardu

Joaquín ALMUNIA

Pirmininko pavaduotojas

⁽²¹⁾ OL L 140, 2004 4 30, p. 1.